Start în campionatele naționale pe echipe

Etapa inaugurală are loc la Cluj

Cluju! găzduiește, timp de două zile (simbătă și duminică), campionatele naționale de scrimă pe echipe. Participă: primele 5 clasate în competiția de anul trecut și alături de ele echipele proaspăt promovate — *Petrolul Ploiești* (floretă băieți), *Medicina Tg. Mureș* (floretă fete), *I.C.F.* (spadă) și *C.S.M. Cluj* (sabie).

Cu toate că este vorba de etapa inaugurală, totuși rezultatele unor meciuri pot fi hotărîtoare pentru o serie de echipe. De pildă: *Medicina Tg. Mureș* (floretă băieți), *Școala sportivă Satu Mare* (floretă fete), *Unio Satu Mare* (spadă), *Agronomia Iași* și *Unio Satu Mare* (sabie). O înfrîngere — sau mai multe — ar putea fixa pentru tot campionatul aceste echipe, undeva, la periferia clasamentului. Este, de aceea, lesne de înțeles, cît de disputate vor fi asalturile, chiar din start.

În altă ordine de idei: așteptăm de la o serie de scrimeri în care specialiștii își pun mari nădejdi *(Eva Lenghel, Suzana Saplontai, Paul Filip, Traian Constantinescu* etc.) să folosească din plin acest prilej pentru a confirma.

În fine, nădăjduim că membrii comisiei de scrimă din Cluj vor fi și de data aceasta la înălțime, justificînd integral încrederea acordată pentru organizarea acestei etape, care trebuie să însemne — sub toate aspectele — un succes.

Iudith Dibar a cîștigat „Cupa 8 Martie"

Competiția feminină de tenis „Cupa 8 Martie" a programat — ieri — ultimul său act: finala de simplu. S-au întîlnit Iudith Dibar și Mariana Ciogolea, ambele de la clubul Dinamo. În primul set, Dibar a avut mereu avantaj: 2—1, 3—1, 3—2 și a ieșit învingătoare cu 6—4. În setul secund, Dibar este cea care deține inițiativa de la început. Ea atacă puternic și conduce cu 4—0. Cînd nimeni nu se mai aștepta, Ciogolea reușește să recupereze și egalează: 4—4. În cele din urmă însă, victoria revine lui Dibar tot cu 6—4. În finala probei de dublu femei M. Ciogolea, I. Dibar — J. Boboc, A. Kun, primul cuplu a cîștigat fără joc, prin neprezentare, din cauza indisponibilității jucătoarei Julieta Boboc.

În cadrul finalei turneului de simplu bărbați s-au întîlnit Petre Mărmureanu și Constantin Năstase. Primul a cîștigat cu 6—1, 4—6, 6—0. În primul set Mărmureanu a condus detașat în timp ce Năstase n-a reușit să-și adjudece decît un ghem. Mai atent, în setul doi, Năstase a fructificat unele greșeli ale lui Mărmureanu și a învins. În setul decisiv Mărmureanu a atacat foarte decis și s-a impus categoric: 6—0.

C. PUFU — coresp.

„CENTURA SPORTUL" — DUPĂ PRIMA REUNIUNE

(Urmare din pag. 1)

repriza următoare, Pițu și-a întețit atacurile, trimițîndu-l din nou pe boxerul bucureștean la podea. Partida a luat sfîrșit la intervenția arbitrului de ring, care l-a abandonat pe Enciu.

Într-o bună dispoziție de luptă ni s-a părut *I. Monea* (Dinamo Buc.). Adversarul său, *Gh. Preda* (Farul Constanța), a fost trimis la podea în primul rund. In ultima partidă a galei *N. Moldovan* (Voința Reghin) a obținut o surprinzătoare, dar meritată victorie, asupra lui *C. Buzuliuc* (Steaua).

Astă-seară, a doua gală. Programul este următorul: Davidescu (Dinamo) — Nica (Crișul Oradea); Otvos (I.S. Cîmpia Turzii) — Ispas (Rapid); Stanef (Dinamo) — Iliescu (Farul Constanța); Bădoi (Dinamo) — Costin (U.M. Timișoara); Al. Murg (C.S.M. Cluj) — Deicu (Dinamo); Dinu (Farul Constanța) — Dumitrescu (Dinamo); Majai (C.S.M. Cluj) — Ghiță (Dinamo); Vlad (Dinamo) — Niculescu (I.C.F.); Chivăr (Steaua) — Stumpf (Metalul); Olteanu (Dinamo) — Miloneanu (C.S.M. Cluj); Constantinescu (Dinamo) — Cîmpeanu (Metalul); Alexe (Dinamo) — Szentanai (C.S.M. Cluj).

ÎMPOTRIVA TUTUROR

Așadar, Nino Benvenuti redobîndește supremația mondială a „mijlociilor", întrecîndu-l categoric pe teribilul Griffith și realizînd, precum s-a subliniat, o performanță fără precedent în analele boxului profesionist european. Acum două decenii, francezul Marcel Cerdan era pe punctul de a încerca recucerirea centurii pe care o cîștigase de la Tony Zale și o pierduse apoi, în condiții dubioase, în fața lui Jack La Motta. Avionul cvadrimotor care-l purta spre New York s-a prăbușit în valurile Atlanticului; dispariția marelui campion a îndoliat lumea sportivă, dar a permis trăgătorilor de sfori din sfera pugilismului pe bani să răsufle usurați: scăpaseră de singurul european într-adevăr primejdios, de la Schmelling încoace! Pentru că — se știe — titlurile supreme la categoriile-cheie domiciliază, obligatoriu, în Statele Unite; întîlnirile decisive se dispută, inevitabil, la Medison, iar candidatul european, chiar dacă-și adjudecă prima manșă, este silit prin contract să accepte revanșa pe terenul învinsului...

Ceea ce n-au reușit nici Carnera, nici Schmelling, nici Mitri, nici Cerdan, Villemain, Turpin sau Johannson — a izbutit însă vechea noastră cunoștință Nino Benvenuti, excampion olimpic la categoria lui Nicolae Linca și Șerbu Neacșu. Succesul său neașteptat (Griffith pornea favorit net, la bursa pariurilor ca și în pronosticurile specialiștilor) mi se pare cu atît mai vrednic de atenție, cu cît a fost obținut în condiții speciale, asupra cărora merită să zăbovim cîteva clipe.

Într-adevăr, rareori s-a pomenit ca un șalanger autorizat să aibă de înfruntat, în preajma unui meci hotărîtor, opoziția acerbă, insidioasă, răuvoitoare a presei sportive din propria-i țară. E vorba, desigur, de o anumită parte a presei italiene de specialitate — destul de importantă, totuși — în frunte cu „Corriere dello sport" și anexa sa duminicală, „Corriere sportivo". Cu cîteva săptămîni înaintea revanșei, trimișii speciali ai acestor ziare au început să-și bombardeze cititorii cu articole alarmante, în care Benvenuti era prezentat în cele mai sumbre culori. Atmosfera de la Grossinger — o mică localitate din preajma New Yorkului, unde se pregătește de obicei boxerul italian — părea, conform acestor relatări, de-a dreptul copleșitoare. „Nino nu mai este decît umbra lui! O criză morală ireversibilă! Griffith va înfrunta un om terminat!" — iată cîteva din sloganurile preferate ale onorabililor compatrioți ai lui Benvenuti. S-ar putea crede că e vorba de o diversiune, menită să-l inducă în eroare pe adversar, dacă la titlurile de mai sus nu s-ar fi adăugat amănunte piperate vizînd viața particulară a triestinului; depresiunea sa psihică („Nino este incapabil să doarmă, să mănînce, să se antreneze: orice sparring-partener îl lovește ori de cîte ori vrea... Nino refuză să se prezinte la conferința de presă, e nervos și grosolan cu toți cei din preajmă... Antrenorii și prietenii săi sînt în pragul disperării..." etc., etc.) — era pusă pe seama unei istorii sentimentale cu implicații grave. Se cita, aproape textual, o convorbire telefonică între Benvenuti și soția sa, Giuliana, în care aceasta l-ar fi informat că un încîntător manechin din Bologna a divulgat în public natura relațiilor dintre ea și celebrul boxer... Nici o aluzie murdară, nici un context sträveziu n-au fost lăsate la o parte de către animatorii acestei campanii defetiste, unică, probabil, în istoria presei sportive. Adăugați pronosticurile experților, declarația amenințătoare a lui Griffith („Îl voi face knock-out pe italian în repriza a 10-a!") și veți avea, în mare, imaginea stării de spirit în care a abordat Nino meciul vieții sale...

De aceea, victoria de marți dimineață, cea de-a doua victorie în trei meciuri susținute în decurs de un an pe terenul aceluiași adversar, Emile Griffith, supranumit „moartea cu mănuși", — depășește semnificațiile succesului pugilistic. Ea mi se pare a fi, în plus, triumful unui spirit superior asupra mentalității insalubre, meschine, degradante — asupra liotei de rechini, meduze, lipitori și alte lighioane oribile, care mișună în preajma „careului magic", pîndind momentul favorabil pentru a se năpusti asupra idolului prăbușit... Mai ales — evident — cînd operația rentează!

Dan DEȘLIU

INTERLUDII BRAȘOVENE

Pasionaților muzicii și sportului, de la URSZULA SIPINSKA

(Urmare din pag. 1)

care am surprins-o în holul hotelului „Carpați", cufundată în lectura unui articol din ziarul vienez *„Express"* cu titlul senzațional: *„Peggy Fleming cere 10 000 dolari pe lună!"*

— Ce părere aveți? am întrebat.

— *Pe cît o cunosc, Peggy va obține cei zece mii* — a fost răspunsul.

— O cunoașteți personal pe campioana mondială de patinaj artistic?!

— *Desigur. Anul trecut, la mondialele de la Viena, ea îmi făcea confidențe, spunînd că mai mult decît un titlu olimpic nu-și mai dorește. De pe atunci, își pregătea desigur cariera profesionistă* — ne asigură solista televiziunii austriece.

Urmează o discuție de „specialitate" cu cea mai tînără participantă (17 ani) din care reiese că ea este foarte familiarizată cu tehnica 8-urilor și cu cea a salturilor-duble pe gheață. Marika Lichter a fost pînă de curînd patinatoare de performanță, membră a clubului „Wienner Eislaufverein", urmînd cu asiduitate cursul renumitei antrenoare Herta Wächtler, aceeași care i-a pregătit pe celebrii Danzer și Schwartz. Ce să mai zicem?

Sportul-rege nu putea să lipsească dintre preocupările extramuzicale ale invitaților Festivalului. Suficient să amintim că teribila RITA PAVONE are în repertoriu cunoscuta melodie *„La partita di pallone"* (Meciul de fotbal). Dar în culisele Festivalului aveam să întîlnesc chiar un fotbalist autentic. V-ați gîndit, desigur, la DAN SPĂTARU. Nu, mai este și un al doilea. Anume, RODDY MC' NEIL, ambasadorul pitorescului folclor scoțian. Intrăm în vorbă cu el, abordînd direct tema balonului rotund:

— Cu cine ții, cu Celtic sau cu Rangers?

— *Nici cu una, nici cu cealaltă* — este răspunsul categoric. *Țin numai cu echipa mea, F.C. Mosside, din liga amatoare a Scoției...*

Și aflăm cu plăcere că unul dintre candidații la premiile Festivalului e capabil nu numai să reabiliteze tangoul, ci și să dribleze o apărare întreagă. Joacă extrem dreapta în echipa citată și este, păstrînd proporțiile, un al doilea Johnstone.

— *Un singur regret am* — adaugă simpaticul Roddy. *Cu cît îmi cresc acțiunile în fața microfonului, scad prezențele mele în echipă. Parcă văd că-mi pierd locul...*

În fine, o plăcută surpriză ne-a rezervat și blonda URSZULA SIPINSKA, solistă a televiziunii poloneze. Ea ne pune în față un vraf întreg de fotografii în care o vedem cățărîndu-se pe stînci cu rucsacul în spinare, pregătind cortul la marginea apei, făcînd foc de tabără. Studentă în arhitectură, Sipinska este și o mare amatoare de turism.

— *Colegii de excursie nu mă lasă totdeauna să admir în liniște frumusețile peisajului* — glumește Urszula. *Prea îmi apreciază talentele culinare...*

★

N-am vrea să lungim prea mult seria interludiilor noastre sportive pe tema Festivalului de la Brașov. Muzica ușoară este campioana genului scurt. Și apoi, ar fi suficient să notăm că tinerețea participanților la întrecerea cîntului ritmat reprezintă o garanție pentru afinitățile lor cu sportul. Medie de vîrstă — cu puțin peste 20 de ani!

În plină actualitate

(Urmare din pag. 1)

program: **ora 16:** Steaua—Avîntul Mircurea Ciuc; **ora 18:** Dinamo—Agronomia Cluj.

NICI O CONCESIE INDISCIPLINEI

Citat în retrospectiva penultimului tur de campionat ca un jucător indisciplinat, hocheistul Sarkani (Avîntul M. Ciuc) a comis joi noi acte de nesportivitate. Ba, mai mult, în afară abaterilor de pe teren (pentru care a primit o sancțiune de 10 minute de „odihnă penală"), el a avut o atitudine ireverențioasă și pe banca de pedeapsă, fiind eliminat definitiv din joc. Lucrurile n-ar trebui să se oprească aici. Federația trebuie să-și spună și ea cuvîntul.

FINALA JUNIORILOR

Tinerii hocheiști vor pune (între 14—18 martie) stăpînire pe gheața patinoarului „23 August". Ei își vor disputa întîietatea în finala pe țară a campionatului republican, pentru care s-au calificat următoarele echipe: Steaua, Dinamo și Constructorul din București, Avîntul M. Ciuc, Șc. sp. Gheorghieni, Flacăra Brașov, Metalul Rădăuți și Surianul Sebeș Alba.

Campionatele au și alte obiective, nu numai cucerirea titlurilor

În divizia A, fetele la etapa a II-a, băieții inaugurează returul

Duminica trecută, echipele feminine participante la divizia A au început returul, iar mîine va fi rîndul celor masculine să inaugureze întrecerea în urma căreia vor fi cunoscute campioana țării, participantele la turneul final și formațiile care vor retrograda. Desigur, atît clasarea pe locurile frun-

Reîncepe divizia A la băieți și, o dată cu ea, vom revedea spectaculozitatea baschetului, ilustrată de fotografia de mai sus
Foto: A. NEAGU

tașe, cît și evitarea retrogradării, constituie obiective principale pentru cele 10 echipe de fete și 12 de băieți, dar, în plus, campionatele au și alte țeluri, despre care ne-a vorbit prof. *Octav Dimitriu*, secretarul general al Federației de baschet.

„De la început, doresc să fac precizarea că există o deosebire între obiectivele campionatului feminin și ale celui masculin. Deoarece în acest an se va disputa campionatul european la fete, divizia A constituie un excelent mijloc de selecție pentru reprezentativa țării. În cursul etapelor, va trebui să vedem dacă ne vom baza tot pe jucătoarele experimentate, sau dacă ambiția celor tinere le va aduce pe acestea la o valoare care să le asigure un loc în națională. La băieți, nu sînt probleme de vîrstă. Lotul este alcătuit pe scheletul echipei care a ocupat locul V la europenele de la Helsinki, iar partidele din campionat vor da posibilitate altor elemente tinere să se afirme, să-și cucerească eventual dreptul de a face parte din selecționata României. Profit de ocazie pentru a face unele recomandări. În primul rînd echipelor care trebuie să aplice cu multă insistență formele agresive ale apărării, zona și celelalte sisteme trecînd pe plan secundar. De asemenea, este indicată îmbunătățirea procentajelor la aruncările la coș, asupra cărora s-a tras concluzia că am rămas în urmă pe plan european. Aș mai dori să nu se mai petreacă acte de indisciplină ca la Iași și Oradea, unde, în turul campionatului, unii suporteri prea înflăcărați au încercat să influențeze rezultatele meciurilor. Despre arbitraj, m-ar bucura să revăd jocuri conduse cu obiectivitate și curaj, așa cum au făcut V. Kadar, I. Dutka, G. Chiraleu, P. Marin, M. Aldea ș.a."

Sperăm ca cele exprimate mai sus să fie însușite și puse în practică.

Referitor la etapa I a returului campionatului masculin, vom preciza că cele mai interesante meciuri se anunță Universitatea Cluj — I.C.F. și Politehnica București — Politehnica Galați. Celelalte întîlniri ale etapei sînt: Steaua — Rapid, Crișul Oradea — Dinamo București (la București), Comerțul Tg. Mureș — Politehnica Iași și Universitatea Timișoara — Farul Constanța.

Înaintea acestor jocuri, clasamentul se prezintă astfel:

1. Steaua	11	10	1	832—741	21
2. Dinamo Buc.	10	10	0	841—659	20
3. Politeh. Gl.	11	7	4	802—784	18
4. I.C.F.	11	6	5	715—702	17
5. Politeh. Buc.	11	6	5	778—708	17
6. Univ. Cluj	11	5	6	778—731	16
7. Politeh. Iași	11	5	6	724—878	16
8. Univ. Tim.	11	4	7	799—833	15
9. Rapid Buc.	11	3	8	755—778	14
10. Farul C-ța	11	3	8	665—744	14
11. Comerțul Tg. Mureș	11	3	8	717—820	14
12. Crișul Oradea	10	3	7	609—687	13

★

Din etapa a II-a a returului campionatului național feminin, doar jocul Politehnica București — Voința Brașov are un favorit cert (este greu de presupus o înfrîngere a deținătoarelor titlului), celelalte meciuri, adică Progresul București — Constructorul București, Voința București — I.C.F., Mureșul Tg. Mureș — Rapid și Crișul Oradea — Universitatea Cluj, fiind deschise oricărui rezultat.

★

Astăzi și mîine au loc și partidele primei etape a returului diviziei B la băieți, seriile I și a II-a.

Concursul internațional al României

(Urmare din pag. 1)

Henri Brechu (Franța) 2:20,82; 3. Klaus Mayer (R.F.G.) 2:21,21; 4. Dan Cristea (România) 2:22,50; 5. Cornel Tăbăraș (România) 2:22,56; 6. Dorin Munteanu (România) 2:23,05; 7. Beniamin Haidu (A. S. Armata Brașov) 2:24,71; 8. Kurt Gohn (România) 2:25,03; 9. Walter Vidi (Italia) 2:25,98; 10. Reiner Ponik (R.D.G.) 2:26,05; 11. Helmut Reym (R.D.G.) 2:27,08; 12. Gheorghe Bălan (România) 2:28,02.

Simbătă, în nocturnă de la ora 19, se desfășoară a doua probă a concursului, slalomul special la două manșe paralele, eliminatorii, pe pîrtia Clăbucetului din Predeal.

Concursul republican universitar de sală

Șirul competițiilor republicane pe teren acoperit, care a ținut trează atenția iubitorilor atletismului aproape săptămînă de săptămînă, se află acum în preajma încheierii. Ultima întîlnire atletică de talie națională — concursul republican universitar de sală — este programată la sfîrșitul acestei săptămîni. La start vor fi prezenți studenți din 12 centre universitare: Bacău, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Oradea, Petroșeni, Pitești, Timișoara, Tg. Mureș.

Concursul republican universitar de sală — aflat la a doua ediție — este organizat, în colaborare, de Ministerul Învățămîntului și Federația de atletism, cu sprijinul efectiv al Institutului de Cultură Fizică.

Vor concura aproape 150 de atleți, care au un bun prilej de verificare a gradului de pregătire, înaintea campionatului republican universitar (etapa pe centru universitar: pînă la 5 mai, etapa finală: 18—19 mai, la Oradea). În ce privește probele de concurs, cîteva dintre acestea par a avea dinainte un cîștigător sigur. Al. Mihu (triplu), Al. Techirdalian (greutate), Gabriela Rădulescu (lungime fete), Elena Lefter (greutate fete) nu au contracandidați de valoare egală. În schimb, alte cîteva probe vor oferi întreceri foarte echilibrate, întrunind la start cîte 3—4 concurenți cu rezultate sensibil apropiate. Aceste probe sînt: 50 mg (V. Suciu, H. Cernescu, Ad. Schneider), înălțime (M. Mitilecis, A. Sepci, C. Cernica) și, în special, prăjina (S. Marian, Tr. Bocu, N. Ligor, C. Pop).

Cursa de 50 metri garduri va constitui unul din punctele de atracție ale concursului
Foto: V. BAGEAC

Concursul, care se va desfășura în sala Steaua, începe simbătă de la ora 15,30 și duminică de la ora 9,30.

CARPE DIEM?

— Bună seara, Ionele. Mă bucur că te văd sănătos aici, la „Parcul Privighetorilor".

— Sărumînă. Dați-mi voie să fac prezentările: Domnișoara Fifi... Doamna Moscu. Dacă vă face plăcere, luați loc la masa noastră.

— Vă mulțumesc. N-am să vă deranjez mult. Sînt și eu așteptată. Dar profit de întîlnirea noastră, de altfel surprinzătoare pentru mine pentru că te știam bolnav, ca să te întreb ceva.

— Cine v-a spus că sînt bolnav? N-am nimic, slavă Domnului. Nu vedeți că sînt sănătos tun?

— Antrenorul tău. Am întrebat de tine și spunea că lipsești de cîteva zile de la antrenament. Era foarte îngrijorat că ai să ieși din formă. N-au știut nici el, nici doctorul să-mi spună exact de ce suferi. Ziceau că tratamentul de pînă acum n-a dat rezultate.

— Daaa, sigur, sigur. Uitasem să vă spun. Am cîteodată niște amețeli și îmi pierd echilibrul. De exemplu, nu pot să merg drept pe o linie. Mă clatin cînd în dreapta, cînd în stînga. Nu știu ce dracu' o fi asta?

— Trebuie să fie foarte neplăcut și te compătimesc sincer. Deși doctorul spunea că n-a găsit nimic obiectiv, să admitem că neurologia n-a descoperit încă toate tainele sistemului nervos. Dar să lăsăm problemele medicale, eu voiam să te întreb altceva: Ce se întîmplă cu tine, Ionele? De ce nu te ții de treabă?

— Cum nu mă țin de treabă? Fac și eu ce pot, încerc să fac chiar mai mult decît pot, să împac și capra și varza, o întreagă echilibristică între diferitele obligații și ocupații.

— Poate tocmai aici e buba. Antrenorul tău se plînge că te-ai lăsat pe tînjeală cu antrenamentele, le faci în silă, cauți să te eschivezi cînd poți, spui că ai nu știu ce alte treburi... Iar noaptea stai la restaurante sau bați „birlicul" pînă tîrziu.

— Ce vrea, n-am rezultate destul de bune? Tot eu sînt cel mai bun din echipă!

— E adevărat. Deocamdată, ești cel mai bun. Dar pînă cînd? Dacă mergi tot așa, mai bine zis dacă bați pasul pe loc și mai departe, ai să fii depășit repede de alții. Nu te gîndești că poți fi înlocuit la un moment dat?

— Eu? Doar am un nume, un palmares. Publicul mă cunoaște, mă iubește, vine la stadion să mă vadă.

— Da, pînă cînd ai să-i dezamăgești o dată, de două ori, de trei ori... Atunci o să te uite.

— Nu-i nimic, nu voi muri de foame. Mă descurc totdeauna. De altfel, m-am înscris la cursurile fără frecvență de la Academia de Științe Economice.

— Știu că te-ai înscris, știu c-ai luat și cîteva examene cu calificative bune, dar mai știu și faptul că de un an de zile ai abandonat totul, nici nu te-ai prezentat la ultima sesiune de examene.

— Iar m-ați prins cu mîța-n sac. Să vă spun adevărul: am abandonat pentru că nu-mi rămînea suficient timp pentru antrenamente. Vroiam să-mi concentrez toate eforturile pentru...

— ...iar de antrenamente nu te ții pentru că ai amețeli. Ascultă, băiete, cu mine să nu faci pe Billy Mincinosul că nu merge. Și nici măcar nu-ți stă bine ca lui Billy, nu mai ești un adolescent. Nu crezi că e timpul să știi ce vrei? Hai să încercăm să vorbim sincer. Știi că eu nu umblu cu vorbe, poți să-mi spui adevărul gol-goluț.

— Sînt convins că nu mă spuneți la nimeni, cel mult scrieți la ziar.

— Da, dar scriu fără adresă precisă, doar „cu adresa": cine are urechi să audă.

— Bine. N-am încotro: să vorbim sincer, mai ales că nu vă știu moralizatoare. Este foarte simplu: mi-am dat seama că timpul trece, viața e scurtă și vreau să profit cît pot de ea. Asta-i tot.

— Ai să te miri poate, dar sînt de acord cu teoria ta, care nici măcar nu e a ta și nici nu e nouă, ci încă de la Horațiu-citire. Și eu sînt de părere că avem o singură viață și trebuie să ne-o facem cît mai plăcută cu putință, să ne procurăm cît mai multe bucurii, de toate felurile. Numai că aș adăuga un amendament: prefer bucuriile mari celor mărunte și cele durabile celor trecătoare.

— Asta ar veni cam așa: decît bătrîn și bolnav, mai bine tînăr și sănătos.

— Nu chiar așa. Pentru că bucuriile mici ne stau la îndemînă, sînt la tot pasul și așteaptă doar să întindem mîna după ele. Și pentru că sînt aproape, le vedem mai bine, le simțim ca și cum ar fi ale noastre. Aceste bucurii facile se isprăvesc însă tot atît de rapid pe cît au fost obținute. De multe ori chiar noi ne plictisim de ele.

— Atunci ne căutăm alte plăceri, diferite de primele, dar tot atît de ușor abordabile.

— Se poate. Dar pînă cînd? Într-o zi aceste bucurii nu te vor mai satisface. Nu-ți vor mai spune nimic. Și te vei uita cu jind la cei care au bucurii mai mari, mai solide, mai durabile. Atunci va fi însă prea tîrziu pentru că aceste bucurii se obțin mult mai greu, mai încet, adeseori cu multă sudoare și perseverență. Pentru ele trebuie să treci pe lîngă bucuriile mici care te tentează, ca și cum nu le-ai vedea. Iar dacă-ți taie calea, să le faci cu tifla. Nu-i o treabă ușoară să renunți la ele. Este o chestiune de decizie și de planificare interioară și mai ales de respectare a cerințelor și rigorilor propriului plan. E vorba să-ți asiguri bucurii nu numai pentru azi, ci și pentru mîine și chiar pentru răspoimîine. Eu cred că este o bucurie să cîștigi o competiție oarecare. Pentru asta nici nu depui eforturi prea mari. Te ajută talentul. Dar ca să cîștigi o medalie olimpică, trebuie să muncești încezit sau însutit și să renunți la multe cupe și cupșoare, lăsîndu-le celor mai tineri. O medalie olimpică o dată cucerită îți rămîne în schimb pe toată viața.

— Nu știu dacă merită. Prefer să cîștig cupșoare și să trăiesc cum îmi place, fără restricții și renunțări.

— Bine, să admitem că acum gîndești așa. Dar oare și peste 5—10 ani te va mulțumi să cîștigi un concurs lipsit de semnificație? Sau văzîndu-ți colegii, poate mai puțin talentați ca tine, care te-au lăsat mult în urmă, n-o să te simți un ratat?

— Ce pot să fac? Mă plictisește monotonia antrenamentelor. Nu mai am răbdare.

— Crezi că pe Jean Claude Killy nu l-a plictisit să urce și să coboare de mii de ori pe aceeași pistă și să treacă prin aceleași porți? Crezi că n-ar fi preferat să stea la căldurică, lîngă prietena lui, cu un pahar de Dubonnet, ascultîndu-l pe Aznavour sau pe Rita Pavone?

— Aștia mari trebuie să fie făcuți dintr-un alt aluat. Au altă structură. Eu nu pot face ce fac ei.

— La asta ar fi trebuit să te gîndești mai de mult. Cam acum trei ani cînd ai schimbat cursurile regulate ale școlii medii cu cele serale ca să te dedici sportului de performanță. Păcat de timpul și de munca pe care le-ai irosit, după cum e păcat de energia și de banii care s-au investit în tine. Dar cu riscul să se supere antrenorul tău pe mine, eu spun că nici acuma nu e prea tîrziu. Dacă n-ai energie și perseverență suficientă pentru performanțe deosebite, apucă-te de altceva. De ce să ocupi mai departe un loc care poate fi luat de un sportiv capabil să lupte pentru bucuriile mari? Fă orice altceva, dar nu te risipi. Ceea ce ai să alegi du pînă la capăt, deplin, nu-l lăsa la jumătate. În interesul bucuriilor tale durabile.

— Era vorba să nu moralizați.

— Iartă-mă dacă am lăsat o asemenea impresie. N-a fost de loc în intenția mea. Un singur lucru aș vrea să mai spun și cu asta îți promit să nu te mai plictisesc. Dacă n-aș fi convinsă de realele tale posibilități, de talentul tău, de fondul tău bun, nu mi-aș fi bătut gura cu tine. Iartă-mă și dumneata domnișoară Fifi pentru deranj. La revedere.

Judith MOSCU